

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Ing. L. K.
bytem X
adresa pro doručování: X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadla žalobkyně rozhodnutí žalované ze dne X, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí ze dne X, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaná odňala od 6. 9. 2024 invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále je „ZDP“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 1. 8.

2024 již žalobkyně řízení nebyla uznána invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

II. Napadené rozhodnutí

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek. Vzhledem k žádosti žalobkyně o přezkoumání svého zdravotního stavu žalovaná zdravotní stav žalobkyně opětovně posoudila.
3. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným Institutem pro posuzování zdravotního stavu (dále také „Institut“) ze dne 11. 11. 2024 bylo zjištěno, že se u žalobkyně řízení jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 ZDP, který má vliv na pokles pracovní schopnosti. Žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP. Nejedná se již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť pracovní schopnost žalobkyně řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25 %.
4. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékař Institutu vycházel z kompletní podkladové dokumentace. Podle posudku lékaře Institutu k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stav po tříštivé zlomenině proximální části bérce vpravo. Lékař Institutu kvalifikoval toto postižení pod kapitolu XV., oddíl B, položku 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity v platném znění dále jen („vyhláška o posuzování invalidity“), tedy jako postižení po úrazech, operacích, postižení končetin – funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny – lehké postižení, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 - 15 %. Posudkový lékař Institutu zvolil horní hranici taxace, tj. 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity dále navýšena na výsledných 25 %.
5. Podle lékaře Institutu z doložených odborných nálezů vyplývá, že jde v současnosti o lehké postižení, kdy jsou přítomny lehké deformity bérce nebo stehna, lehká hypotrofie svalů a omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. Tíže postižení odpovídá horní hranici zvolené položky. Nejsou naplněna posudková kritéria pro hodnocení v kapitole XV, položce 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudkové hodnocení v prvním stupni tak bylo potvrzeno.
6. S odkazem na ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) ZDP žalovaná uvedla, že vzhledem k potvrzení závěru o zániku invalidity ke dni 1. 8. 2024 nenáleží dále invalidní důchod ode dne 6. 9. 2024, neboť období do 5. 9. 2024 již byl vyplacen. Jelikož se v námitkovém řízení neprokázalo, že by žalobkyně byla invalidní alespoň v prvním stupni invalidity, byly námitky zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

III. Žaloba

7. Ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně uvedla, že posudkový lékař nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní

aktivitu vzhledem ke vyhlášce o posuzování invalidity. Denní aktivity jsou těžce omezeny, žalobkyně absolvuje rehabilitace a lázně a z důvodu svého zdravotního stavu ukončila po první operaci své podnikání v oboru zahradnictví.

8. Z uvedených důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť je založeno na nedostatečně zjištěném zdravotním stavu. Proto navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika

9. Ve svém vyjádření ze dne 25. 2. 2025 žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku lékaře Institutu. K námitkám žalobkyně uvedla, že shromážděné medicínské nálezy ve prospěch invalidity zde nesvědčily. Kvalifikaci rozhodující příčiny shledaného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na úrovni lehké formy v intencích kapitoly XV oddílu B bodu 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, posudkový lékař Institutu jednoznačně ozřejmil, procentní bonifikaci užitou položku přitom navýšil (vzhledem k aktivaci § 3 odst. 2 cit. vyhlášky) právě se zřetelem k výraznějšímu vlivu dominantního postižení na pracovní potenciál žalobkyně o maximálně možných 10 %.
10. Neobstojí rovněž zmíněná absence přímého osobního vyšetření, neboť role posudkových lékařů v realizaci primárních klinických poznatků nespočívá (srov. § 39 odst. 4 ZDP). Kompletnost shromážděné dokumentace ostatně žalobkyně nezpochybňuje a žalobní návrh vznesenou výhradu nijak neupřesnila, co mělo vyšetření při posudkovém jednání do věci přinést. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako neopodstatněné.

V. Řízení před krajským soudem

11. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
12. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou.
13. Ze **spisové dokumentace** Institutu a žalované krajský soud zjistil následující skutečnosti. Žalobkyně byla původně uznána invalidní na základě posudku Městské správy sociálního zabezpečení v Brně (MSSZ Brno-město) ze dne 26. 4. 2022, a to v prvním stupni invalidity ode dne 8. 4. 2022. V posudkovém hodnocení se uvádí, že k tehdejšímu datu lze považovat již zdravotní stav žalobkyně za dlouhodobě nepříznivý, a to po absolvování lázeňské léčby. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla hodnocena podle kapitoly XV., oddíl B položka 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudek stanovil kontrolní prohlídku za jeden rok

k posouzení adaptace či jiného profesního zapojení, příp. rekvalifikace s přihlédnutím ke stavu pravé dolní končetiny, již je žalobkyně schopna. Při dlouhodobé další rehabilitaci bylo dle posudkové lékařky ovlivnění zdravotního stavu možné. Rozhodnutím žalované ze dne 7. 7. 2022 byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, a to ode dne 8. 4. 2022.

14. Při kontrolní prohlídce na MSSZ Brno-město dne 27. 3. 2023 lékařka Institutu dospěla k závěru o trvání invalidity prvního stupně. V posudkovém hodnocení se uvádí, že invalidita prvního stupně byla uznána na přechodnou dobu. Na podkladě dohody a ponechání osteosyntézy a rozvoje osteoartrózy III. stupně, a především ještě stále nácvičku správného stereotypu chůze by samo o sobě bylo hodnoceno středním pásmem položky, ovšem stav po fraktuře dolní končetiny působil značné omezení její funkce a posudková lékařka přihlédla k předchozím profesím a stávající absenci pracovního zapojení, a proto volila horní hranici zvolené položky (kapitola XV., oddíl B položka 13b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity).
15. V posudku Institutu ze dne 1. 8. 2024 tatáž posudková lékařka dospěla k závěru, že jde o lehké postižení omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. V dané položce horní procentní rozmezí bylo navýšeno vzhledem k předchozí profesi zahradní architekt a florista, která byla fyzicky náročná. Jiné posudkově významné diagnózy žalobkyně nemá. Nejde již tedy o invaliditu I. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž míru poklesu hodnotila lékařka na horní hranici zvolené položky se zvýšením o dalších 10 % ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Den zániku invalidity byl stanoven k datu vyhotovení posudku na 1. 8. 2024.
16. V posudku z námitkového řízení ze dne 11. 11. 2024 lékař Institutu uvedl, že jsou přítomny lehké deformity bérce nebo stehna, lehká hypotrofie svalů a omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání i s přihlédnutím k dalším postižením, která jsou posudkově nevýznamná. Nebylo možno hodnotit podle položky 13b a výše, neboť pro to lékařské nálezy nesvědčily. Subjektivní stesky nelze samostatně posudkově hodnotit. Celkový komplex obtíží byl náležitě zohledněn. Ani doložené lékařské nálezy k námitkám neobjektivizovaly posudkově významné nové skutečnosti, podle zprávy z traumatologie (MUDr. F. ze dne 30. 8. 2024) je přítomno mírné zlepšení stavu a lze očekávat ještě další zlepšení. Posudkový lékař předestřel i alternativní posudkové hodnocení dle kapitoly XV oddílu B položky 9 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, příp. dle její kapitoly XIII, oddílu A, položky 1a, kde by však výsledný pokles pracovní schopnosti byl nižší. Proto lékař Institutu hodnotil rozhodující příčinu shodně s lékařkou, která provedla kontrolní lékařskou prohlídku, a to dle kapitole XV., oddílu B, položce 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.
17. Krajský soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV** ze dne 22. 4. 2025. Posudková komise zasedala ve složení předsedy komise a odborného ortopeda. PK MPSV měla k dispozici posudkovou dokumentaci a lékařské nálezy z řízení o námitkách i ty, které žalobkyně předložila v řízení před soudem, zejm. nálezy MUDr. K., MUDr. H. a MUDr. K. Bylo jednáno v nepřítomnosti žalobkyně. V diagnostickém souhrnu PK MPSV uvedla, že se jedná o stav po zlomenině proximálního bérce vpravo s osteosyntézou v říjnu 2021, stav po extrakci osteosyntetického materiálu z

proximálního bérce, po artroskopické operaci pravého kolene dne 24. 1. 2024, který funkčně odpovídá lehké poruše hybnosti kolenního kloubu.

18. PK MPSV obsáhle citovala lékařské zprávy dokumentující vývoj zdravotního stavu žalobkyně po úrazu. Zmínila operační protokoly ze dne 29. 9. 2021 a 4. 10. 2021, 24. 1. 2024 a chirurgický nález ze dne 13. 7. 2024. Zdůraznila dále zejm. nález MUDr. F. ze dne 30. 8. 2024, kde tento ortoped konstatoval stav po závažném poranění pravého bérce dne 29. 9. 2021 řešené operacemi, z nichž poslední se uskutečnila dne 24. 1. 2024. I přes krátkou dobu od poslední operace lze stav považovat mírně zlepšený a dále lze očekávat další zlepšení. Rehabilitaci byla věnována velká pozornost. Dominantní je kombinovaná porucha chůze způsobená asymetrií délky končetin, lokálními následky v kolenním kloubu s kombinací následných sekundárních změn. PK MPSV hodnotila i nálezy doložené v soudním řízení, z nichž plyne, že byla navržena korekční osteotomie tibie s cílem srovnání posttraumatické deformity tibie vpravo, a dále injekce kyseliny hyaluronové a balneoterapie.
19. PK MPSV Brno na základě prostudované zdravotní dokumentace došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je omezení hybnosti pravého kolenního kloubu v poúrazovém a pooperačním terénu před více jak třemi roky. Omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání (kapitola XV, oddíl B, položce 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 % (rozpětí 10 - 15 %). PK MPSV zvolila horní hranici rozpětí s ohledem na rozsah postižení. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky mění. S ohledem na profesi posuzované vstřícně zvýšila PK MPSV podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky horní hranici o 10 %.
20. Nejedná se o středně těžké postižení funkce končetiny ani o postižení těžké se značnou deformitou bérce nebo stehna, svalovými atrofiemi, značným omezením funkce končetiny nebo podstatným omezením funkce končetiny a celkové pohyblivosti. Pro toho hodnocení není medicínský důvod a lékařské nálezy tomuto postižení neodpovídají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti pro toto zdravotní postižení neodpovídá žádnému stupni invalidity.
21. PK MPSV dále provedla alternativní posouzení dle jiných ustanovení přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pokud by byla posudková kvalifikace provedena podle kapitoly XV, oddíl B, položky 9 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů končetiny nebo končetin, ztuhnutí v kloubu kyčelním nebo kolenním), šlo by o procentní míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-10 % (lehké omezení hybnosti jednoho kloubu nebo více kloubů končetiny nebo končetin). Při hodnocení artrotického postižení kolenního kloubu podle kapitoly XIII, oddíl A, položky 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, bylo by zdravotní postižení hodnoceno s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %, tedy také bez přiznání invalidity. Pokud by tedy byla příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnocena podle jiné kapitoly, nebyla by invalidita také přiznána. Posuzovaná nemá žádné další posudkově významné zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
22. Nově doložené nálezy neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. PK MPSV stanoví pokles

pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ve výši celkem 25 %. Zdravotní postižení neodůvodňuje stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídá invaliditě žádného stupně. Se zjištěným zdravotním stavem je posuzovaná žena schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost.

23. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 26. 8. 2025. Žalobkyně se den před jednáním omluvila prostřednictvím obecného zmocněnce (jehož zmocnění bylo dle předložené plné moci omezeno pouze na úkon omluvy a žádosti o odročení soudního jednání) s tím, že má (již dlouho) zaplacený zahraniční zájezd, což doložila cestovní smlouvou. Požádala o odročení jednání. Krajský soud vyhodnotil tuto omluvu jako opožděnou a důvod omluvy za daných okolností jako nepřijatelný. Pokud žalobkyně věděla dlouho dopředu (zájezd byl zaplacen již v lednu 2025), že nebude přítomna od 20. 8. do 2. 9. 2025 v České republice, měla to soudu sdělit, a to nejpozději při první omluvě z nařízeného jednání, kterou soud ze zdravotních důvodů ještě akceptoval. Žalobkyně místo, aby ihned po doručení vyrozumění o odročení jednání sdělila soudu, že nebude přítomna, vyčkávala s omluvou a žádostí o odročení až těsně před termín odročeného jednání. Pokud si žalobkyně byla schopna najít obecného zmocněnce na to, aby se omluvila z nařízeného jednání, nepochybně mohla téhož či jiného zmocněnce pověřit ke svému zastupování při jednání soudu. Proto krajský soud jednal v nepřítomnosti žalobkyně pouze za účasti zástupkyně žalovaného.
24. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí a žalobní argumentaci. Zástupkyně žalované odkázala na své písemné vyjádření. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a přikročil k doplnění dokazování posudkem PK MPSV ze dne 22. 4. 2025. Zástupkyně žalované se závěry posudku souhlasila bez věcných připomínek. Žalobkyně sama k posudku nepodala žádné písemné vyjádření. Jelikož ve věci nebyly žádné další návrhy na provedení dokazování, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečného návrhu žalované přikročil po přerušení jednání k vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

25. Žaloba **není důvodná**.
26. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení

stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

27. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle platné právní úpravy platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dříve okresní správy sociálního zabezpečení); za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.
28. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 – 46 totiž v případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu.
29. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž

odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

30. Krajský soud se zabýval úplností a přesvědčivostí posudku PK MPSV ze dne 22. 4. 2025. PK MPSV zasedala v řádném složení, přičemž jejím členem byl odborný ortoped, což zcela odpovídá rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. PK MPSV vycházela z lékařských nálezů doložených v námitkovém řízení i v soudním řízení (nález MUDr. F. ze dne 30. 8. 2025, ortopedické nálezy MUDr. H. a MUDr. K. i rehabilitační nález MUDr. K.). Dále měla k dispozici i zdravotnickou dokumentaci. Všechny uvedené nálezy PK MPSV podrobně rekapitulovala. V posudkovém hodnocení PK MPSV zejm. zdůraznila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je omezení hybnosti pravého kolenního kloubu v poúrazovém a pooperačním terénu před více jak třemi roky, působící omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. Posouzení bylo provedeno v nepřítomnosti žalobkyně na základě předložených lékařských zpráv. Krajský soud považuje posudek PK MPSV za úplný z hlediska relevantních podkladů, přičemž uvádí, že vyšetření posuzovaného při jednání komise není nezbytnou náležitostí posudku (srov. § 7 vyhlášky o posuzování invalidity).
31. Co se týká přesvědčivosti posudkového zhodnocení, krajský soud uvádí následující úvahy. Především je zapotřebí akcentovat, že žalobkyně ve svých žalobních námítkách nerozporovala příliš podrobně posudkovou úvahu lékařů Institutu z kontrolního a námitkového posouzení. Proto ani krajský soud nevolil příliš podrobnou optiku přezkumu, neboť není jeho úkolem nahrazovat tvrzení žalobkyně. PK MPSV zdůvodnila přesvědčivě volbu posudkové kvalifikace dle kapitoly XV., oddílu B položky 13a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Profesi posuzované (naposledy zahradní architektka, floristka) zhodnotila PK MPSV zvýšením horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o maximálně možných 10 %, a to dle vlastních slov „velmi vstřícně“. Posudková kvalifikace PK MPSV i určení míry poklesu pracovní schopnosti se shoduje zcela s posudkovou kvalifikací provedenou lékařem Institutu v námitkovém řízení i kontrolním posudku. PK MPSV se ztotožnila i s datem zániku invalidity ke dni 1. 8. 2024 (kontrolní posudek). Přesvědčivě vyznívá i poznámka PK MPSV, že žalobkyně nemá žádná další relevantní zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které by bylo možno zhodnotit ve prospěch vyšší posudkové kvalifikace.
32. Navíc PK MPSV z hlediska vyššího stupně přesvědčivosti provedla alternativní posudkovou kvalifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu z hlediska přítomnosti omezení hybnosti kolenního kloubu (položka 9) a artrotické postižení kolenního kloubu (kapitola XIII oddíl A). Dále PK MPSV zdůvodnila, že bolestivost zdravotního postižení není posudkovým kritériem a nelze ji nadhodnocovat nad prokázané poruchy funkce dané tělesné soustavy. PK MPSV uvedla

i pracovní rekondaci, podle níž může žalobkyně bez významnějších omezení vykonávat s tímto postižením výdělečnou činnost.

33. Krajský soud dále uvádí, že z hlediska kontextu předcházejících posouzení žalobkyně z dřívějších let není nynější odnětí invalidity překvapivé či excesivní. Lze poukázat jak na posudkovou argumentaci ve zjišťovacím posudku MSSZ Brno-město ze dne 26. 4. 2022 (který počítal s pravděpodobným zlepšením či adaptací žalobkyně na její zdravotní postižení), tak i na kontrolní posudek MSSZ Brno-město dne 27. 3. 2023, kde bylo rovněž akcentováno, že invalidita byla žalobkyni uznána pouze na přechodnou dobu. Posudkové závěry nynějších posudků, které již vyznívají na odůvodnění invalidity, jsou tedy logické a zapadají do celkového rámce vývoje zdravotního postižení žalobkyně.
34. Závěr PK MPSV o zániku invalidity k datu 1. 8. 2024 lze tedy považovat za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobkyně. Jelikož tento důkaz zcela potvrdil závěry posudků vypracovaných ve správním řízení, o něž se opírá napadené rozhodnutí žalované, lze považovat takto zjištěný skutkový stav za řádně zjištěný a dostatečně zdůvodněný.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované nelze náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. srpna 2025

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce